ANUL IX No. 2584 EDIȚIA A TREIA VINERI 12 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la Casa administrațieĭ
In Județe și Streinătate prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Leĭ ; în Streinătate 50 Leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereștĭ Romîne de cuĭŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație și la toate Oficiile de Publicitate

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Violențe liberale

Nu trebuĭe să-ĭ acuzăm, maĭ degrabă trebuĭe să-ĭ plîngem. Liberaliĭ aŭ rămas aceĭașĭ politicianĭ pătimașĭ pe carĭ ĭ-am cunoscut în 1888, ĭar ceĭ opt anĭ de opozițiune nu aŭ slujit de cît să-ĭ înrăĭască și maĭ mult.

De alt-fel, cazul e absolut de domeniul patologieĭ. In vremurile acestea, partidul guvernamental a concentrat asupră-șĭ atîtea nemulțumirĭ, a făcut atîtea greșelĭ și a răsculat atîta lume în potrivă-ĭ, în cît cea maĭ elementară prudență trebuĭa să-l povățuĭască să facă un reviriment în opinia publică. Dacă acest regim se simte incapabil pentru o serie de fapte omenoase, pentru o cinstită administrațiune saŭ pentru alte acte laudabile, cel puțin să se fi abținut cît-va timp de la brutalitățĭ, să fi încetat, măcar pe timpul vacanțiunilor, cu faptele vexatorĭ și revoltătoare, într'un cuvînt, interesul comanda partiduluĭ de la cîrmă, ca să-șĭ întrerupă vremelnic activitatea.

Departe, însă, de a proceda precum arătăm, liberaliĭ își închipuĭesc că li se ruginesc membrele dacă nu comit o cît de mică infamie ; dînșiĭ nicĭ n'ar simți că sînt la putere, dacă n'ar tortura pe o bună parte din adversarĭ ; în sfîrșit, vorba prințuluĭ Laurent din *Mascota* :

«La ce-țĭ folosește puterea, dacă nu poțĭ abuza de dînsa !»

Liberaliĭ nicĭ nu înțeleg puterea într'altfel. Exercițiul a-tot-puternicieĭ guvernamentale dînșiĭ îĭ gustă numaĭ atuncĭ cînd aŭ și latitudinea de a persecuta, de a săvîrși ilegalitățĭ și de a înfrunta opiniunea publică. Liberalul romîn, dacă n'o devasta cîte-va redacțiunĭ și dacă nu s'o scobori la acte dezgustătoare și reprobabile, nu se simte om, în tot cazul nu se simte că e la guvern.

Cum să ne explicăm într'altfel colacul peste pupăză de la Bacăŭ, adică infamia zbirilor prefectoralĭ din acel județ ? Cum să ne explicăm că acest guvern dezmățat, plin pînă în gît de noroĭŭ și de păcate, care în opt lunĭ de zile n'a avut vreme să facă o singură faptă bună, dar care a găsit destul timp ca să comită o întreagă serie de nerozif, cum să ne explicăm că găsește oportun a provoca fără încetare pe adversarĭ, punînd, în fie-ce zi, răbdarea opiniuneĭ publice la încercare ? Explicația ar fi grea, dacă n'am cunoaște firea liberalilor noștri. Dînșiĭ fac răul fiind-că sînt incapabilĭ să facă binele, dînșiĭ sînt abuzivĭ, brutalĭ și provocatorĭ fiind-că natura lor intimă îĭ condamnă la o asemenea activitate criminală.

Astă-zĭ liberaliĭ nu fac alta de cît să se repete. Oare vechĭa poliție bucureșteană, cu toțĭ zbirĭĭ, cu toțĭ Stănciuleștiĭ, nu proceda la fel precum procedează D. Lecca la Bacăŭ ? Oare nu-ĭ aceasta școala partiduluĭ ? Oare sub regimul decadent al luĭ Ion Brătianu, ziaristul Emil Frunzescu n'a fost atacat în mijlocul zileĭ și în mijlocul Bucureștilor de către bandele polițienești ? Oare, am uĭtat că, în urma uneĭ manifestațiunĭ ostile făcută profesoruluĭ dr. Rîmniceanu, bătăușiĭ aŭ pătruns în curtea spitaluluĭ Colțea și, urmărind pe studențĭ prin toate unghĭurile, prin toate camerile, prin sălile bolnavilor chĭar, î-aŭ stîlcit cu pumniĭ și cu bastoanele ?

Să nu ne prindă mirarea, căcĭ acesta-ĭ regimul liberal, în Romînia. Liberaliĭ noștri sînt o invazie muscălească, regimul lor este un regim moscovit, politica lor internă este un amestec de necinste și de teroare, precum politica lor din afară e o combinație de fățărnicie și de umilință. De aceea, de la o vreme, guvernele liberale aŭ darul de a exaspera țara și de a revolta pe ceĭ maĭ răbdătorĭ.

Nu, regimul D-luĭ Sturdza nu maĭ e suportabil și Romînia nu maĭ poate tolera apăsările hordelor de barbarĭ.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICA

Un transport

Mitiță Sturdza, pe lîngă alte multe angajamente luate față de Austro-Ungaria, a luat și pe acela ca să trimeață un transport de senatorĭ și deputațĭ romînĭ la conferința parlamentarilor ce se va ține la Buda-Pesta.

Dar cum maĭ tuturor membrilor din unanimitățĭ le este frică de cĭurică, Mitiță a început să ofere premiĭ parlamantarilor carĭ s'ar oferi pentru o călătorie la Pesta.

Pînă acum s'aŭ înscris : Malaxa, căruĭa i s'a oferit să fie scăpat de pușcărie ; Chirițopolu, căruĭa i s'a făgăduit o satrapie ; Parthenie, care a fost asigurat că va deveni mitropolit ; Timuș, căruĭa i s'a promis ambasada de la Constantinopol, și așa maĭ departe.

Auzind de asemenea avantagiĭ, s'aŭ maĭ propus ca să mearga și următoriĭ: Zdrelea, Măruntelu, Mărgăriteștiĭ (cel din Focșanĭ ca și cel din ocnă), Sărățeanu, Talianu și alțiĭ, ale cărora nume ne scapă.

Auzind despra sosirea acesteĭ delegațiunĭ, serviciul antropometric din capitala Ungarieĭ face pregătirĭ uriașe, ĭar poliția va fi de o vigilență extraordinară.

Vax.

O declarație

Gazeta, imunda foaĭe colectivistă, reeditează o infamie debitată de *Romînul*, pentru a-și schimba linia de purtare în afacerea ofițerilor de cavalerie, ar fi luat o sumă de banĭ de la generalul Lahovarĭ.

Am disprețuit această nouă infamie pînă acuma. Văzînd însă că din nou iese la lumină, ca să taiŭ scurt, fac următoarea declarațiune :

Deși sub-scrisul nu era pe atuncĭ nicĭ redactor, nicĭ proprietar al ziaruluĭ *Adevĕrul* și nu poate fi respunzător de tot ce s'ar fi întîmplat, totușĭ propun acelora carĭ aŭ lansat acuzarea, următoarele : să numească **eĭ** un juriŭ de *treĭ oamenĭ onorabilĭ* și dacă înaintea acestuĭ juriŭ se va dovedi saŭ că *Adevĕrul* și-a schimbat opinia în chestiunea ofițerilor de cavalerie saŭ că a luat vre un ban fie de la generalul Lahovary, fie de la alt cine-va în această afacere, imediat voiŭ face să înceteze ziarul *Adevĕrul*.

Cred că sunt destul de categoric. Dușmaniĭ ziaruluĭ și aĭ meĭ mă pot prăpădi. Să-șĭ arăte dar tăria ! Le daŭ cea maĭ favorabilă ocaziune.

Const. Mille.

Alianța greco-romînă

Pretențiunĭ greceștĭ. — Rolul regeluĭ. — Oprirea tratărilor. — Intervențiunea luĭ Goluchowsky. — Regele s'a obligat.

Pretențiunĭ greceștĭ

Impăcarea Romînilor cu Grecia s'a făcut în urma unor lungĭ tratărĭ între regele Carol și guvernul grecesc.

Guvernul grec cerea ca Romînia să facă primul pas spre împăcare și să dea o sătisfacție oare-care, de vreme ce guvernul romîn ar fi fost cauza ruptureĭ relațiunilor diplomatice între ambele țărĭ.

Guvernul grec a cerut ca guvernul romîn să declare maĭ întîĭ **printr'o notă diplomatică cum că răŭ a procedat în toată afacerea Zappa și că dorind să reĭa relațiunile diplomatice cu Grecia, retrimite pe ministrul săŭ D. Olănescu la Athena;** *să se angajeze apoĭ ca înfățișîndu se procesul Zappa* **la Casație, reprezentantul statuluĭ romîn să declare că se dezistă de la orĭ-ce acțiune și că recunoaște Grecieĭ dreptul asupra moștenireĭ Zappa.**

Rolul regeluĭ

Regele Carol, care a condus toate tratările cu guvernul elen, a refuzat propunerile Grecilor, fiindu-ĭ frică de reprobarea preseĭ romîne ș'apoĭ știind că, Curtea de Casație nu se va lăsa a fi influințată de declarațiunile reprezentantuluĭ statuluĭ romîn, în sensul cum o cerea guvernul grec.

Oprirea tratărilor

S'a crezut chĭar un moment că împăcarea nu va reuși, de oare-ce atît guvernul grec cît și regele Carol nu voĭaŭ nicĭ unul să facă întîĭul pas spre împăcare și nicĭ concesiunĭ prea bătătoare la ochĭ.

Intervențiunea luĭ Goluchowsky

Atuncĭ interveni contele Goluchowsky, ministrul de externe austro-ungar, care în numele tripleĭ alianțe, se oferi a duce la bun rezultat tratările pentru împăcarea Romînieĭ cu Grecia.

El crezu că ar trebuĭ să se arunce toată vina ruptureĭ relațiunilor diplomatice între ambele state, asupra D-luĭ Olănescu, care se afla ministru la Atena în momentul conflictuluĭ diplomatic.

Odată acest lucru acceptat de ambele state, singura satisfacțiune ce guvernul romîn trebuĭa să dea celuĭ elen, era **depărtarea D-luĭ Olănescu și înlocuirea sa cu un altul.**

Regele Carol acceptă îndată această hotărîre a contelui Goluchowsky și D. Olănescu fu sacrificat în interesul împăcăreĭ Romînieĭ cu Grecia.

Regele s'a obligat

Afară de această concesiune, **regele s'a maĭ obligat a maĭ interveni pe cale indirectă în afacerea Zappa, făcînd ca guvernul grec să cîștige procesul.**

Diplom.

PRESA COLECTIVISTĂ

Voința Națională e o adevărată rușine a preseĭ. In afacerea agresiuneĭ din Bacăŭ, a scris un articol care nu poate fi redactat de cît în camera spionilor de la poliție, de oare-ce nu putem da nume de ziarist nenorocituluĭ care a fost silit să scrie această infamie.

In mijlocul orașuluĭ, de față cu polițaiul Bacăuluĭ, o bandă care nu se sfia să spună în localurile publice că va face bătaie, atacă douĭ ziariștĭ, pentru că *prin presă* aŭ atacat pe un mișel. Derbedeiĭ, la un atac cu condeiul, răspund cu ciomagul și iată că se găsește un scrib famelic și nenorocit, care pe această temă brodează un articol infam, în care se vorbește despre o *bună afacere* ce a făcut *Adevĕrul* din agresiunea suferită de redactoriĭ săĭ. Puțin a lipsit ca acest spion polițienesc să nu spună că bătăușiĭ nu eraŭ aĭ prefectuluĭ Lecca, ci a-ĭ noștri, tocmițĭ pentru a ne sparge capetele și ast-fel a ne aduce o *bună afacere*.

Cum să pot numi eŭ ziarist pe acela care uĭtă cel maĭ elementar simț de solidaritate profesională, pe acela și pe aceĭa carĭ nu văd în presă de cât o armă politică, un mijloc de guvernămînt, cum este poliția, biuroul de servitorĭ, serviciul sanitar și altele ?

Poțĭ să discuțĭ cu acești nenorocițĭ funcționarĭ carĭ scoboară presa atît de jos și nu se socotesc maĭ mult de cît niște simpli slujbașĭ polițieneștĭ ? Eĭ țin, firește, în mînă condeiul, dar nu pe acela al ziaristuluĭ ci pe acela al agentuluĭ secret, care-șĭ scrie raportul zilnic către șeful siguranțeĭ publice. Cu acești nenorocițĭ nu se discută.

Sfinx.

REFECURI

Sănătatea Capitaleĭ

E destul să spunem că primar al Capitaleĭ este D. C. F. Robescu, pentru ca să ne închipuim în ce hal trebuĭe să fie Capitala.

Actuala administrație comunală, grație incapacitățeĭ sale patente, s'a înhăit să stea într'o complectă inacțiune, sub pretext de a face economiĭ ; de aceea toate lucrurile staŭ baltă, starea higienică a orașuluĭ e de plîns, singure gheșefturile merg strună și sînt în stare înfloritoare.

In ce privește proasta stare higienică a orașuluĭ, Primăria e destul de bine secondată și de către directorul serviciuluĭ sanitar, a căruĭa preocupare de căpetenie este să căpătuĭască stokul de gineri cu care l-a îmbogățit natura.

Pînă una-alta, boalele bîntuĭesc orașul, lumea moare de gastro-enterită, apă avem proastă, —și încă nicĭ pe aceea n'o avem de multe orĭ.

Regimul liberal a venit la cîrmă plin, ca un stup, de toate bunătățile.

Ciocănaș.

Vecinica minciună

Epoca se apucă de făcut morală liberalilor pentru sistemul demisiunilor deghizate. D. Culoglu avea nevoĭe să reguleze o cestiune de onoare cu D. Fleva și imediat și-a dat demisiunea, care n'a fost primită, și după transarea diferendului, funcționarul care a înfrînt codul penal făcînd o provocație la duel, își reĭa liniștit postul

De la acest fapt izolat, *Epoca* trece la vechĭul obiceĭŭ al demisiunilor deghizate în timpul alegerilor, cînd bătăușiĭ pușĭ în pîine își daŭ demisiunea pe tot timpul cît țin alegerile și redevin bătăușĭ, pentru ca imediat ce și-aŭ îndeplinit misiunea, să se întoarcă la posturile lor.

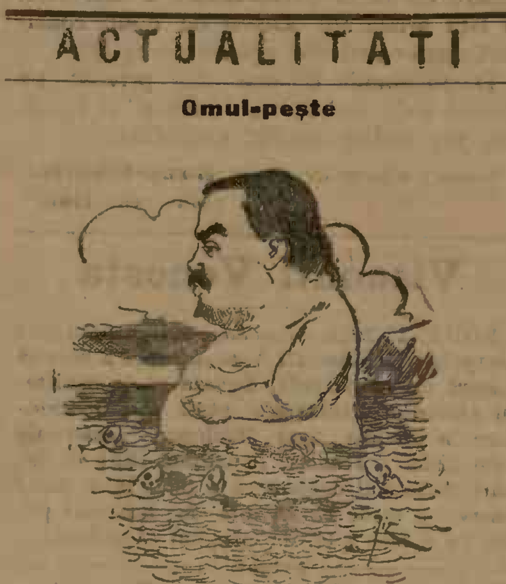
Pentru acest obiceĭŭ urît și trist, *Epoca* spune crude adevărurĭ liberalilor, — adevărurĭ carĭ aŭ singurul defect că vin de la conservatorĭ. Dînșiĭ, acum un an de zile, făceaŭ perfect acelaș lucru și articolul din *Epoca* seamănă ca două picăturĭ de apă cu acele pe carĭ le scria *Voința Națională* acum cît-va timp. Singura deosebire este că numele funcționarilor bătăușĭ este schimbat. Erĭ se vorbia de Toma Lerescu, de Cristache Mihăescu, de Ilie Pușcărie, de Olangiŭ și de Ispas, pe cînd azĭ este vorba de Zaharia, de Manolescu Lungu și de alțĭ onorabilĭ, carĭ pînă maĭ erĭ aveaŭ misiunea de a mîncă bătaĭe la alegerĭ, pe cînd astă-zĭ aŭ însărcinarea de a o da el adversarilor lor.

Acum, cînd nu s'aŭ vindecat încă coastele rupte de funcționariĭ-bătăușĭ aĭ conservatorilor, a critica sistemul și pe liberaliĭ din acest punct de vedere, e cel puțin o lipsă de pudoare.

Cos.

ACTUALITATI

Omul-pește

Cine ar fi crezut vre-o dată că Palladi abdomenistul ar fi putut ajunge omul-pește !

Pentru a fi om-pește, îțĭ trebuĭe alte calitățĭ, trebuĭe să fiĭ bărbat levent, cu talia sübțire, cu chipul de Adonis, orĭ cu alte calitățĭ carĭ nu se spun dar carĭ se ghicesc. Insă cînd aĭ fasonul tituláruluĭ de la domeniĭ, poțĭ fi orĭ ce, poțĭ fi Omul-morun saŭ Omul-mistreț numaĭ om-pește nu.

Cu toate acestea, valurile natureĭ și ale politiceĭ l-aŭ adus pe Palladi în mijlocul aquaticelor, l-aŭ scufundat într'un eleșteŭ și l-aŭ amestecat cu toate caracudele din apele mișcătoare și nemișcătoare.

Palladi, tot bălăcind prin ape, ar risca să pață ca vestitul Iona, dacă nu l-ar proteja burticica. Cînd un om are un atît de mare abdomen, nicĭ un chit din univers nu s'ar încumeta ca să-l înghită.

Iată că și abdomenele slujesc la ceva.

Vardalabum.

Germania la Paris

Delegațiĭ germanĭ.— Importanța. — Presa franceză. — Presa germană.

Delegațiĭ germanĭ

De cîte-va zile, treĭ delegațĭ aĭ guvernuluĭ german se află la Paris spre a hotărî împreună cu comisiunea pentru organizarea expozițiuneĭ din 1900, asupra loculuĭ pe care îl va ocupa Germania în viitoarea expozițiune din Paris.

Germania va lua decĭ parte la expozițiunea franceză și, în mijlocul Parisuluĭ, vom vedea prăvăliĭ berlineze încărcate cu tot soĭul de lucrărĭ caracteristice germane.

Germania ĭa parte pentru prima oară, ca imperiu și în mod oficial, la o serbare franceză.

Importanța

Acest fapt, orĭ cît s'ar părea el de puțin însemnat la prima vedere, are însă o mare importanță politică pentru întreaga Europă, căcĭ dovedește în primul rînd tendința Germanieĭ de a se împăca cu Franța și renunțarea acesteĭa la revanșă. Ș'apoĭ aceasta asigură maĭ mult saŭ maĭ puțin pacea Europeĭ încă pentru șapte anĭ, căcĭ de vreme ce Franța e decisă a face o expozițiune la 1900 și Germania se pregătește de pe acum ca să ĭa parte în chip strălucit la această expozițiune, aceste două marĭ state vor face tot posibilul pentru a împĭedica pînă atuncĭ izbucnirea unuĭ războĭŭ european.

Presa franceză

Ziarele franceze laudă hotărîrea Germanieĭ și în special a împăratuluĭ Vilhelm, de a lua parte la expozițiunea din Paris și cred că atitudinea maĭ mult de cît bine-voitoare a Germanieĭ față de Franța, de-acum vre-o douĭ anĭ încoace, va fi apreciată de Francezĭ.

Presa germană

Nu tot ast-fel este limbagiul uneĭ părțĭ a preseĭ germane și maĭ ales a acelor ziare carĭ susțin politica bismarchiană.

In special organul prințuluĭ Bismark, Hamburger Nachrichten, *se arată foarte nemulțumit de hotărîrea împăratuluĭ Wilhelm de a lua parte la expoziție, căcĭ lingușirile Germanieĭ, crede eremitul din Friedrichsruhe, nu vor micșora întru nimic ura Francezilor și dorul lor de răzbunare, și împăratul Wilhelm să fie sigur că Francezii vor profita de cea d'întîĭ ocaziune pentru a da în cap Germanieĭ.*

Ar fi dar o prostie, adaugă organul luĭ Bismark, ca Germania să ajute pe Francezĭ să se îmbogățească și să se fortifice, căcĭ Germania va fi cea d'întîĭ care va simți greutatea brațuluĭ francez.

Val.

UN SAT INTERESANT

Comuna Răchitoasa. — Mănăstirea Răchitoasa. — Azilul Răchitoasa. — Internațiĭ.— Administrația. Aziluluĭ.—Pentru D. ministru de interne.

Iată un sat căruĭa cu drept cuvînt i se poate zice : poĭetic.

De jur împrejur îl ocolesc dealurĭ marĭ, gigantice, pe ale căror creste se înalță semețe vîrfurile codrilor. De-a lungul, îl străbate pîrîĭașul Zeletin, a căruĭ undă se varsă în rîul Tecuciŭ.

Satul are forma unuĭ braț de apă asvîrlit peste șesurĭ și este populat de peste 400 locuitorĭ împărțițĭ în 3 cătune, carĭ formează comuna Răchitoasa.

La poalele dealurilor, țăraniĭ își cultivă *viile* carĭ daŭ strugurĭ bunĭ și gustoșĭ și vin voĭnicesc, care, după expresia țăranuluĭ : *de veĭ bea din el, apoĭ, drumul oblu îțĭ pare vale.* In definitiv, satul Răchitoasa, după mine, este tot ce poate fi maĭ potrivit sufletelor consternate și inimilor întristate.

Mănăstirea Răchitoasa

Sub o rîpă a dealurilor se află clădită mănăstirea Răchitoasa. Ea e zidită de către călugăriĭ grecĭ de carĭ era populată între aniĭ 1828—1852. Mănăstirea, deși mică, prezintă prin clasicitatea desenurilor din interior și architectura eĭ, un interes deosebit istoric. Aci se oficiază serviciul divin de către preoțiĭ satuluĭ și aci vin toțĭ săteniĭ pentru a se închina celuĭ a-tot-puternic.

Azilul Răchitoasa

Imprejurul Mănăstireĭ sînt clădite localurile aziluluĭ Răchitoasa, carĭ știut este că servește de locaș celor neputincĭoșĭ, ca: bătrînilor, infirmilor, orbilor, precum și tuturor acelora de carĭ *natura* 'șĭ-a bătut joc, schimonosindu-ĭ. La dreapta Mănăstireĭ se află localul bărbaților, ĭar la stînga al femeilor. Ambele clădirĭ, deși vechĭ, dar fiind întreținute bine și într'o perfectă curățenie, îțĭ fac o impresie destul de bună și te silesc să admirĭ rusticitatea lor.

Internațiĭ

In total sînt vre-o 60 cu toțiĭ.

Femeĭ 24, ĭar restul bărbațĭ. Dintre toțĭ, 'mĭ-a atras atenția un infirm surd, orb și aproape gîngav, tînăr încă — să tot fi avut 25 de anĭ—cu un cap ne-obicĭnuit de mare și care răspunde la numele de Lupu.

De te-aĭ fi apropiat la urechĭa acestuĭ nenorocit întrebîndu-l tare : Ce facĭ, Lupule ? El îțĭ răspundea cu o voce și maĭ tare : *Bine !* apoĭ, *Mie 'mĭ-e dragă duduca Ilena !* Cînd l-am auzit pentru prima oară, am rămas înmărmurit în fața acestuĭ dezmoștenit al fireĭ. Duduca Ileana ? ! Heĭ ! Cine știe ?

Poate această ființă a văzut și ea vre-o dată strălucitoarea rază a soareluĭ. Poate a văzut ochiĭ, oh ! aceĭ ochĭ carĭ.... 'ĭ-a înfiipt în sufletul luĭ de om inperfect atîta simțire, atîta dragoste, de nu-ĭ poate uĭta.

Cînd repeta : *duduca Ileana*, pĭeptul i se umfla, dînd drumul unuĭ oftat lung și greŭ de par'că ar fi vrut să scoată pojarul ce-ĭ arde adîndcul inimeĭ luĭ de mort.

După aceasta, urmează seria celor-l'alțĭ infirmĭ, carĭ de carĭ maĭ slutĭ, maĭ neputincĭoșĭ și maĭ schimonosițĭ de natură.

Administrația Aziluluĭ

Administrația e condusă de un intendent și un medic. Despre aceasta n'am de cît laude a aduce D-luĭ intendent D. Luca și părinteluĭ dr. Becescu, douĭ vechĭ funcționarĭ aĭ Statuluĭ, carĭ, probabil prin experiența ce o aŭ, știŭ atît de bine să administreze interesele internaților și ale Statuluĭ. Dacă veĭ intra prin dormitoare, prin spital și infirmerie, peste tot veĭ găsi cea maĭ perfectă curățenie și bună întreținere.

Cămășile și întreaga îmbrăcăminte a internaților întrunește aceleașĭ condițiunĭ favorabile. Hrana ce li se dă asemenea nu lasă nimic de dorit. In zilele de dulce, li se dă pîine și carne preparată, în cantitate suficientă de individ pe zi ; ĭar în zilele cele-l'alte—post. Despre faptul că internațiĭ sînt mulțumițĭ de administrarea celor în drept și hrana ce li se dă, m'am asigurat chĭar prin declarațiunile lor.

Pentru D. ministru de interne

Un lucru însă ar fi de dorit și acesta prezintă o importanță deosebită. In țara noastră, peste tot locul mișună o mulțime de cerșetorĭ bătrînĭ și schilozĭ, carĭ n'aŭ nicĭ un fel de căpătîĭ. In Bucureștĭ maĭ cu seamă, nu-ĭ colț de stradă, unde să nu vezĭ instalat cîte unul bolnav prăpădit și cerșind toată ziua, atît vara cît și ĭarna Eĭ bine, de cît ca acești nenorocițĭ să fie transportațĭ la Morga orașuluĭ din cauza morțeĭ subite care-ĭ bîntuĭe, D. ministru de interne ar face bine ca să ĭa măsurĭ pentru stărpirea acestuĭ răŭ și a da ordin ca toțĭ cerșetoriĭ maĭ bătrînĭ și neputincĭoșĭ să fie transportațĭ la Răchitoasa. Țara noastră își permite atîtea luxurĭ de carĭ poate n'ar avea nevoĭe ; de ce oare nu șĭ-ar permite și aceasta ? Poate în trupurile acelea schilodite și uscate, lîngezește sufletul erouluĭ care șĭ-a vărsat sîngele pentru propășirea și gloria acesteĭ țărĭ.

Răchitoasa

Costin

CRONICA JUDICIARA

Compot . . . fără urgenţă

Mihăescu voia să se însoare şi a intrat în vorbă cu posesorul uneĭ Domnişoare. Aleasa inimeĭ luĭ Mihăescu se chiamă Zefirina, iar pe tatăl-socru Georgescu. Omul, ca la nunta ficeĭ sale, s'a apucat de făcut chieltuielĭ: a fabricat dulceţurĭ, compoturĭ, a pus murăturĭ şi a pregătit trusoul mireseĭ.

Cînd cine-va se numeşte Zefirina, ar trebui să fie uşoară ca vîntul şi să adeverească celebra arie:

La dona a mobile
Piu el vento.

In cazul nostru s'a întîmplat contrariul. Zefirina a fost statornică şi dimpotrivă Mihăescu a fost de o nestatornicie condamnabilă. La un moment dat, el a lăsat pe tatăl-socru cu dulceţurile făcute, cu murăturile deja acrite şi compoturile bine legate, iar pe de-asupra cu Zefirina pe spate.

Georgescu s'a supărat foc şi afacerea a venit înaintea judecătoruluĭ de pace, către care şi ginerele Mihăescu a făcut cerere convenţională, cerînd valoarea inelelor de logodnă, a darurilor făcute şi a cheltuielelor de birje. Judecătorul a apreciat că tatăl-sacru are de luat de la fostul său ginere *in spe* pe dulceţurĭ, compoturĭ, şampaniĭ, şi altele, 350 de leĭ, lăsînd la o parte dauna principală: nemăritarea Zefirineĭ. Cererea gineruluĭ fugar a fost respinsă ca nedovedită.

Ambele părţĭ aŭ făcut apel şi procesul sorocit în ziua de 5 Iulie s'a amînat la Septembrie de către Secţia vacanţiilor. . . ca nefiind *urgent.*

Chiţibuşi

Franz-Josef în Romînia

VIENA, 11 Iulie.— *Neues Wiener Tagblatt* vorbind de apropiata vizită în Romînia a împăratuluĭ Franz-Josef, face să reiasă că corectitudinea conduiteĭ politice a Romîniei i-a căştigat stima şi simpatiile puterilor. Regele Carol şi miniştriĭ săĭ, zice foaia vieneză, nu se tasă a fi întorşĭ din calea aleasă şi atitudinea populaţiuneĭ dovedeşte că aceasta simpatizează cu această politică.

Neues Wiener Tagblatt relevează apoĭ faptul că panslaviştiĭ nu maĭ aŭ în Rusia aceeaş influenţă ca altă dată şi că aceasta constituie de asemenea un merit pentru tripla alianţă. Se înţelege de sine că organele panslaviste din Rusia nu sînt mulţumite de atitudinea Romînieĭ.

Articolele lor nu manifestează de cît necazul că nu şi-aŭ putut ajunge scopurile lor în Romînia.

Din Muscel

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*).

Din isprăvile unuĭ sub-prefect.

Ceea ce se petrece la sub-prefectura plăşeĭ Nucşoara-Dîmboviţa din Muscel, e revoltător. Nu e de ajuns că bieţiĭ notarĭ de pe la comunele rurale sînt plătiţĭ uniĭ cu cîte 100 leĭ anual pentru o muncă cu totul grea şi obositoare, maĭ vine şi sub-prefectura să le micşoreze acest mizerabil salariŭ.

Discursul primuluĭ-ministru

Voieşte sub-prefectura Nucşoara-Dîmboviţa să trimită pe la comune, discursul primuluĭ-ministru, ţinut la Dacia; chiamă pe notarĭ să-l scrie în atîtea exemplare şi cum lucrul e greŭ, plătesc fie-care cîte un leŭ, pentru ca discursul să fie imprimat. Unde e folosul aceste plăţĭ? Nu-l vedem.

Ordonanţele

Articolele 70 şi 73 din legea comunală lasă cu totul în sarcina primarilor darea de ordonanţe privitoare la trebile comuneĭ.

Sub-prefectul nostru crede că poate dînsul da atarĭ ordonanţe.

Ceea-ce este trist, e faptul că şi pentru aceste ordonanţe notariĭ sînt debitaţĭ cu cîte un leŭ de fie-care.

Ordonanţă „oarbă"

Ordonanţelor le zic "oarbe", căcĭ iată cum sînt concepute:

Primăria Comuneĭ....

„Copie după ordonanţa sub-prefectureĭ locale No. 221 din 15 Ianuarie 1896".

Art. I. Orĭ-ce persoană ar voi să deschidă asemenea stabilimente, urmează maĭ întîiŭ să obţină prealabilă autorizaţie".

Art. 2. Aceste stabilimente etc.

Care asemenea stabilimente? De unde şi ce fel de autorizaţie? Nu se spune, nu se ştie, şi pentru această prostie monumentală de provenienţă zapcierească, bieţiĭ notarĭ trebuie să dea cîte un leŭ.

Serviciul cu schimbul

Alta: Notariĭ sînt chiemaţĭ, după un obiceiŭ cu totul vechiŭ, să facă de serviciŭ cu rîndul la sub-prefectură; bieţiĭ oamenĭ, ca să nu le rămînă ne terminate lucrările de pe la primăriĭ, fapt pentru care ar fi aruncaţĭ pe drumurĭ tot de zapciŭ, aflu că aŭ hotărît să plătească fie-care cîte un leŭ lunar pentru acest serviciŭ.

Am auzit notarĭ spunînd că nicĭ sub domnia conservatoare, cu toata răutatea zapciilor de pe atuncĭ, nu eraŭ aşa străgăniţĭ şi jăcmăniţĭ.

Denunţăm faptele şi cerem pedepsirea vi novatuluĭ.

M.

CRONICA

Ordonanţă comunală

Pentru a face act de autoritate şi ca să cpateze pe D. Virlan care n'a primit să fie primar la Galaţĭ numaĭ din cauză că amicul săŭ Malaxa a obţinut maĭ multe voturĭ, D. G. Teodorescu, actualul ajutor de primar din primul port al ţăreĭ, a dat următoarea ordonanţă, imitînd aidoma pe un coleg din Europa:

Ordonanţa

1) Este interzis locuitorilor *de a paşte cu vitele* pe izlazul de pe moşia comuneĭ, acest privilegiŭ fiind rezervat numaĭ luĭ Catina şi luĭ Gheorghe Malaxa.

2) Se va ţine fără întîrziere licitaţiune pentru darea în întreprindere a noroiuluĭ în faţa primaruluĭ azistat de douĭ consilierĭ, provenind din egourile oraşuluĭ.

Dispoziţiunile de maĭ sus privesc pe locuitoriĭ de ambe sexe, bărbaţĭ şi femeĭ, carĭ vor trebui imediat executate.

Semnat: adjutor de primar, **Buze-blănite.**
pentru conf. **Bac.**

Visconti Venosta

ROMA, 11 Iulie.—*Senatul.*—Răspunzînd uneĭ interpelărĭ, D. Visconti Venosta, spre a face să dispară orĭ-ce îndoială, declară că la ministerul afacerilor străine n'a găsit nicĭ o negociare în privinţa uneĭ înţelegerĭ comerciale între Italia şi Francia. In această stare de lucrurĭ, ministsul declară că e ţinut la o mare rezervă şi crede că nu este în interesul public de a face alte declaraţiunĭ (Aprobărĭ).

Revoluţiunea în Creta

CONSTANTINOPOL, 11 Iulie. — Ştirĭ neconfirmate încă, fac să se creadă că Poarta va ţine seamă de sfaturile puterilor şi va înlocui pe Abdulah-paşa printr'un general de un rang maĭ mic şi subordonat valiuluĭ.

LONDRA, 11 Iulie. — Se anunţă din Syra *Agenţieĭ Reuter* că ştirile din Creta anunţă turburărĭ nouĭ la Canéa. O panică mare domneşte printre creştinĭ. Un musulman a fost omorît.

Maĭ multe cuirasate aŭ debarcat trupe pentru a împiedica reînoirea măcelurilor.

Turburările se atribuie Turcilor carĭ voiesc să se opuie la continuarea lucrărilor Adunăreĭ naţionale.

CONSTANTINOPOL, 11 Iulie. — In urma uneĭ panice ce s'a produs la Candia, s'aŭ măcelărit acolo 8 creştinĭ. S'aŭ trimis trupe. Cîţiva consulĭ aŭ cerut corăbiĭ de războiŭ guvernelor lor pentru a protege pe naţionaliĭ respectivĭ.

Aceste ştirĭ produc cu atît maĭ multă nelinişte, cu cît pînă acum în provinciile din Vest a domnit ordinea.

Măcelul creştinilor ar fi fost provocat de comitetul secret mahomedan, suprimat altă-dată de Hassan-paşa.

Poarta pare că favorizează opoziţia crescîndă a deputaţilor mahometanĭ în contra cererilor repetate ale deputaţilor creştinĭ şi în contra orĭ-căreĭ schimbarĭ a tratatuluĭ de la Haleppa; ea speră să poată evita ast-fel concesiunĭ nouĭ.

Situaţia generală a devenit maĭ puţin favorabilă din cauza ultimelor evenimente.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 9 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.752.0
Temperatura aeruluĭ.	C° 28.4
Vîntul slab de la NE	
Starea ceruluĭ: puţin noros.	
Temperatura maximă de erĭ	31
„ minimă de azĭ	17
Temperatura a variat la noĭ între 34° şi 12.	

Erĭ, timp frumos, liniştit şi călduros în aproape toată ţara. A plouat în cîte-va localităţĭ din Moldova. Barometrul a crescut cu 2 milimetri în mijlociŭ.

Temperatura asemenea a crescut aproape pretutindenĭ cu 1—2 grade.

Astă-zĭ dimineaţă cerul senin pînă către amiază, cînd s'a înorat, căzînd puţină ploaie.

Din Tg.-Neamţu

(Corespondenţă particulară a Adevĕruluĭ).

Băile Oglinzĭ

Deşi băile sînt deschise de cincĭ-spre-zece zile, cu toate acestea numărul vizitatorilor e încă foarte mic, din cauza timpuluĭ rece. Se speră însă că îndată ce timpul se va îndrepta, va veni multă lume şi că de astă dată va pleca mulţumită, considerînd multe îmbunătăţirĭ aduse de primărie la băĭ şi reducerea la un minimum posibil a chirieĭ caselor.

Dezertorĭ bandiţĭ

Patru dezertorĭ înarmaţĭ aŭ atacat acum două zile casa unuĭ sătean din Bălţăteştĭ. Ţăraniĭ, alarmaţĭ de ţipetele celuĭ atacat, aŭ sărit cu ciomege şi coase şi o luptă în toată regula a început între săteni şi tîlharĭ.

Ţăraniĭ eşiră biruitorĭ. Unul din dezertorĭ a fost ucis, iar ceĭ-l'alţĭ treĭ aŭ fost legaţĭ şi duşĭ la primărie.

Nenorocire

La băile Bălţăteştĭ am avut erĭ de înregistrat un accident nenorocit, care a impresionat foarte dureros pe toţĭ vizitatorĭ.

Institutorul Vrînceanu din Piatra-N., mergînd cu bicicleta în valea dealuluĭ Pădurea Mare, fu lovit de o trăsură care venea în goana cailor. Lovitura a fost atît de puternică, în cît D. Vrînceanu a fost trîntit de pe bicicletă şi 'şĭ-a rupt piciorul drept.

D-rul Stamatin, proprietarul băilor, i-a dat primele ajutoare şi în urmă nenorocitul a fost transportat la spitalul din localitate.

Racpi.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

D. Sturdza, înainte de a se întoarce în ţară, va avea o întrevedere, la Viena saŭ la Pesta, cu primul-ministru ungar, Banffy.

Scopul acesteĭ întrevederĭ va fi de a asigura pe ministrul unguresc că la congresul interparlamentar, care va avea loc anul acesta la Pesta, va face să ia parte cît maĭ mulţĭ mameluci din Cameră şi Senat, pentru a reprezinta Romînia.

D. Simulescu de la Vîlcea şi prefectul Crăsnaru, aŭ ajuns la cuţite.

D. Simulescu nu poate suferi cu nicĭ un chip pe prefect şi cearcă prin toate mijloacele a-ĭ lua locul.

S'aŭ făcut fel de fel de intervenţiĭ pe lîngă guvern, în acest scop, dar fără rezultat, de oare-ce D. Crăsnaru se bucură de oare-carĭ simpatiĭ printre tineriĭ liberalĭ, carĭ vor cu orĭ-ce preţ să-l menţină ca prefect la Vîlcea.

Se crede însă că D. Crăsnaru va fi în cele din urmă sacrificat.

După cum am anunţat deja săptămîna trecută, nouile experienţe făcute asupra armeĭ Manlicher aŭ dat rezultate satisfăcătoare.

Comisia de experienţe, terminîndu-şĭ studiile, a opinat că arma este bună; nu însă perfectă. La o nouă comandă însă ce s'ar maĭ face, s'a opiniat ca ţeava armeĭ să fie puţin maĭ lungă.

Focul din strada Mărcuţa

Erĭ, pe la orele 12 jum., un incendiŭ a distrus cu desăvîrşire casele unuĭ nenorocit meşteşugar anume Dumitru Ivan, din strada Mărcuţa No. 24.

Casele eraŭ învelite cu şindrilă, iar în pod se aflaŭ peste 150 de scaune de lemn, lucrate de Ivan, ceea ce a alimentat focul care s'a întins cu uşurinţă peste tot şi a consumat cu mare iuţeală toată casa.

*

Pompieriĭ aŭ sosit tocmaĭ după două ore, cînd deja totul era consumat, deşi distanţa din strada Mărcuţa şi foişorul de foc e foarte mică.

*

Alăturĭ de aceste case se află o gheretă de scîndurĭ, care serveşte de cîrciumă şi în care se găteşte şi mîncare.

Focul ar fi luat naştere de la această gheretă, căcĭ coşul maşineĭ de gătit se ridica pînă la acoperişul caseĭ luĭ Dumitru Ivan.

O altă părere e că focul ar fi fost pus de un ucenic Lixandru, care îndată ce s'a declarat focul, a dispărut şi nu i s'a maĭ putut da de urmă.

*

In casele luĭ Ivan se aflaŭ maĭ mulţĭ chiriaşĭ.

Cînd s'a declarat incendiul, se aflaŭ în casă numaĭ meşteşugarul cu femeia luĭ.

Nu s'a scos de cît foarte puţine lucrurĭ de prin odăĭ; restul a fost consumat de flăcărĭ.

*

Am văzut pe nenorocitul Ivan. Stătea trîntit pe o rogojină în curtea unor case din faţa incendiuluĭ. De spaimă şi de durere, era aproape idioţit—d'abia putea vorbi.

Mĭ-a spus că d'abia mîncase şi se culcase puţin, cînd un măcelar de alăturĭ l-a vestit că-ĭ arde casa.

Cînd s'a sculat şi a eşit în curte, tot acoperişul era în flăcărĭ.

*

Casele nu eraŭ asigurate.

Pagubele se urcă la vr'o cincĭ miĭ de leĭ.

D.

Parthenie, mergînd la Iaşĭ, se afirmă că printre altele a avut de scop de a-şĭ pregăti terenul în vederea viitoareĭ alegerĭ de Mitropolit.

In urma agitaţieĭ făcută în chestia Ghenadie, Parthenie ne îndrăznind să candideze la scaunul de Mitropolit Primat, ar vrea să decidă pe Mitropolitul Iosef al Moldoveĭ ca să primească acest scaun, rămănînd ca el să fie ales în locul vacant.

Mitropolitul Moldoveĭ, se zice că a refuzat categoric propunerea luĭ Parthenie.

Societatea generală a funcţionarilor comercialĭ, cu ocaziunea serbăreĭ pe care o va da, Duminică 14 Iulie, în grădina Băicoianu, va face şi o manifestaţiune împreună cu Liga repauzuluĭ duminecal, în favoarea acesteĭ marĭ şi democratice reforme.

La această manifestaţie va lua parte un însemnat număr de delegaţi din provincie.

Comitetul organizator a şi lansat un manifest către toţĭ funcţionariĭ comercialĭ, rugîndu-ĭ să ia parte la această manifestaţie.

Faĭmosul Apostol Mărgărit, care se afla de maĭ mult timp în Capitală, a plecat aseară la Constantinopol.

După cîte-va zile, Mărgărit se va duce la Bitolia, pentru a reîncepe, de sigur, seria infamiilor de tot felul în contra populaţieĭ macedonene.

Un noŭ gen de escrocherie

In Capitală, sînt maĭ multe femeĭ, carĭ se pretind de a fi de o condiţie maĭ bună şi carĭ s'aŭ dedat la un gen noŭ de escrocherie, care le asigură traiul şi le permite chiar să facă şi oare-care lux.

Iată un caz întîmplat chiar săptămîna trecută.

O pretinsă învăţătoare din Dobrogea, al căreia nume pentru moment ne abţinem de a-l da în vileag, făcu acum un an cunoştinţa unuĭ funcţionar cu oare-care vază din Capitală, şi despre care aflase că are o stare materială bunişoară.

Nu trecu mult şi Doamna în cestiune îşĭ oferi graţiile aceluĭ funcţionar, care, la rîndul săŭ, îĭ oferi o sumă oare-care de banĭ. Doamna se reîntoarse apoĭ în Dobrogea, fără a maĭ comunica absolut cu dînsul. De atuncĭ trecu un an şi totul părea absolut uitat.

Care nu fu însă mirarea funcţionaruluĭ, cînd zilele trecute se pomeni cu învăţătoarea acasă, spunîndu-ĭ că a rămas însărcinată şi ameninţîndu-l că dacă nu o va întreţine, îĭ va face scandal şi-l va reclama chiar.

Bietul funcţionar, care are familie şi se bucură de o reputaţie foarte bună, rămase uimit în faţa acesteĭ ameninţărĭ. Totuşĭ, înţelegînd că dînsa vroieşte a-l exploata, a refuzat să-ĭ dea ajutorul solicitat.

Femeia se duce atuncĭ la casa funcţionaruluĭ, făcîndu-ĭ o scenă din cele maĭ teribile în faţa familieĭ. Pe de altă parte făcu o petiţie către şefiĭ aceluĭ funcţionar, prin care spune că a fost înşelată prin promisiunĭ şi că a fost atrasă şi chiar în biuroul aceluĭ funcţionar.

Bietul om, de şi are o reputaţie bună stabilită, totuşĭ se simte încurcat şi nu ştie cum să scape de această escroacă îndrăzneaţă.

Cazurĭ de asemene natură sînt maĭ multe în Capitală, dintre carĭ pe unele le cunoaştem deja. Victimele, spre a evita scandalul în familie şi în public, sînt silite să dea orĭ cît li s'ar cere.

De alt-fel, mijlocul pare a fi foarte practic, căcĭ în cele maĭ multe cazurĭ victimele nu pot denunţa cazul.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 9 Iulie (21 Iulie) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 5/8	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naţionala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 1/8	Construcţii	—
Pensiuni	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.23 3/4 22 1/2
5% » (1890)	96	Paris	100.30.25
5% Fonc. rur.	91 3/4	Viena	211 1/8 10 3/8
5% » urb.	88 1/4	Berlin	123.65.60
5% » »	—	Belgia	99.
5% » » Iaşi	82	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	64
Banca Naţ.	—	» fi dep	[illegible]

La 13 August se va ţine concurs în Capitală pentru ocuparea a două-zecĭ burse la şcoala normală de institutorĭ, 15 la şcoala normală de institutoare şi 100 la şcoalele normale de învăţătorĭ.

D. C. Băileanu, senator din Bacăŭ, a fost dat în judecată pentru că ar fi ultragiat pe un funcţionar al tribunaluluĭ din Iaşĭ cu ocazia căutăreĭ unor acte în archiva aceleĭ autorităţĭ.

Hoţiile săvîrşite de către perceptorul Gheorghiadi din Bîrlad se ridică la suma de peste 80,000 leĭ. Parchetul a constatat că abuzivul perceptor a avut de complicĭ pe D-niĭ Popoiŭ şi Neacşu, rude cu dînsul, precum şi pe un anume Manoliu.

Hoţia constă în faptul că la cele două morĭ din oraş, rudele luĭ Gheorghiade, în timp de treĭ anĭ, aŭ pus în registre că s'a făcut numaĭ făină neagră, incasînd ast-fel diferenţa ce rezulta de la facerea făineĭ albe, şi care era în maĭ mare cantitate.

Culpabiliĭ, mărturisind faptul, aŭ fost cu toţiĭ depuşĭ.

Cercetările urmează, căcĭ se crede că Gheorghiadi a maĭ avut şi alţĭ complicĭ.

Faţă cu eftinătatea constantă a grîuluĭ, Camera de Comerţ din Focşanĭ a hotărît în principiu înfiinţarea uneĭ brutăriĭ cooperative, pentru a pune ast-fel frîŭ lăcomieĭ brutarilor, carĭ fac pîine proastă şi o vînd lipsită de greutatea-ĭ cuvenită.

Linia Dorohoĭ—Iaşĭ fiind terminată, se va da circulaţieĭ chiar în cursul luneĭ acesteia.

D. P. Carp a sosit aseară în Capitală. Săptămîna viitoare, şeful junimiştilor va pleca în străinătate, unde va sta cît-va timp.

Un fenomen geologic

Un fenomen geologic destul de interesant se petrece de cîte-va zile în apropiere de închisoarea Doftana:

Inchisoarea este zidită pe un platoŭ înalt de vre-o 50 metri; o latură a platouluĭ este udată de Doftăniţa, iar un zid al închisoareĭ este clădit tocmaĭ pe rîpa aceasta a rîuleţu-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

14

PRIMEJDIE DE MOARTE

VIII

Tarras

— Dacă am vorbit puţin, îmĭ zise el după cît va timp ridicînd ochiĭ, apoĭ am făcut-o numaĭ pentru că am multe lucrurĭ de discutat cu mine însu-mĭ. Acum, totul e aranjat şi dacă vreĭ putem să începem a discuta...

Intoarse scaunul săŭ aşa în cît ajunserăm faţă în faţă, apoĭ după ce maĭ trase de cîte-va orĭ cîte-va fumurĭ din lulea, începu:

— Să vorbim de ceea ce avem să facem mîine.

— Mîine, repetaĭ, dar ce-ĭ mîine?

— Tocmaĭ asta trebuie să hotărîm. Mîine la nouă ore mă reîntorc la fabrica la care lucrez.

— Vrea să zică nu mă veĭ lăsa să plec pînă mîine, ziseĭ bucuroasă.

— Nu. Mama Lucas se va îngriji în astă seară de tine. Ce veĭ face mîine?

— Cred că mă voĭ întoarce la Putty, care după ce mă va mustra puţin se va împăca cu mine.

— Să-mĭ daĭ voie să te întreb de ce-va: Eştĭ rudă cu Putty?

— Nicĭ de cum; nicĭ nu-mĭ aduc aminte să fi cunoscut vre-o dată o rudă a mea.

— Nu e decĭ nicĭ prietenul D-tale?

— N'am amicĭ. Dacă aş avea, crezĭ că aşĭ fi făcut ceea ce am făcut la Greenwich?

După cît-va timp mă întrebă dacă nu găsesc nimic maĭ bun de făcut de cît să reîncep vechia mea viaţă.

— Nu, dar nu ştiŭ ce-va maĭ bun de care să mă apuc. Dar D-ta?

— Eŭ, da! zise scoţînd luleaua din gură. Eŭ mă gîndesc la ce-va maĭ preferabil. Eştĭ facută pentru o existenţă maĭ bună de cît cea vechie.

— O casă de corecţie? întrebaĭ eŭ speriată.

— Nu vorbesc de asta, zise făcînd un gest plin de indignare, din contră. Eŭ vream să te separ cu totul de oameniĭ şi locurile prin carĭ aĭ trăit. Pentru ca să se împlinească gîndurile mele, trebuie să mă ajuţĭ şi D-ta.

Inchipueşteţĭ că viaţa D-tale începe abia astăzĭ.

Trebuie să renunţĭ la toate deprinderile din trecut. Aĭ înţeles?

— Să mĭ închipuiesc că n'am fost scoasă din apă şi că mă îndreptez spre cer, eĭ! aşa vreĭ?

— Ce ideĭ aĭ despre cer?

— Mi s'a spus, cred, că acolo n'aĭ de cît să te bucurĭ şi că nu ducĭ nicĭ o lipsă.

— Ceea ce-ţĭ propun eŭ însă nu seamănă de loc cu cerul D-tale, căcĭ veĭ avea de muncit maĭ mult de cît orĭ şi cînd!

— Se înţelege că va trebui să lucrez ca să pot învăţa tot, întocmaĭ ca o copilă.

— Şi noĭ te vom ajuta, zise Tarras, mama Lucas şi cu mine!

— Vreĭ s'o facĭ, stăpîne? ziseĭ cu inima plină de bucurie. Voĭ face tot, ce 'mĭ veţĭ spune, dar sînt aşa de proastă!

— Aceasta o vom vedea!

— Nicĭ nu ştiŭ a scri şi a ceti!

— Veĭ învăţa repede să scriĭ cu aceste degete lungĭ.

— Dar cu ce să trăiesc pînă voĭ învăţa?

— La asta ne vom gîndi noĭ. Vezĭ întîĭ ce lucru îţĭ convine maĭ bine. Mama Lucas o să gasească ce să-ţĭ dea să mănîncĭ şi să beĭ şi avem sus o cameră în care veĭ locui.

— Va să zică nu mă veĭ goni nicĭ o dată d'acĭ? strigaĭ plină de bucurie.

— Cît timp veĭ voi să rămîĭ, nu te va alunga nimenĭ.

Bucuria era prea mare, lăcrămile mă podidiră. Voiam să le ascund faţă de Tarras şi de aceea întorseĭ faţa spunînd:

— Va trebui să fiŭ foarte îngrijită pentru a putea rămîne într'o casă aşa de curată.

— Mama Lucas mă tem că va fi o învăţătoare foarte severă în această privinţă.

Eŭ întorceam mereŭ capul.

— Şi va trebui să fiu bună,— dacă.., un sughiţ îmĭ tăia vorba,— vreĭ să primeştĭ prietenia mea... Va trece însă multă vreme, pînă ce voĭ ajunge destul de învăţată.

— Nimic nu-ĭ maĭ uşor. Ţinete numaĭ de un principiu care guvernează pe bogaţĭ ca şi pe săracĭ, pe ceĭ savanţĭ ca şi pe ceĭ ignoranţĭ, cu un cuvînt pe toţĭ oameniĭ. Acest principiu este de a fi cinstită şi a face altora ceea ce aĭ voi să-ţĭ se facă şi D-tale.

— Asta-ĭ totul? îmĭ ziceam eŭ. Acest singur principiu să-l fi făcut oare ca să se poarte aşa de bine faţă cu mine?

Nu puteam să pricep, cum acest simplu principiu putea să-l facă aşa de admirabil în toate acţiunile sale.

— Acum, mica mea prietenă, zise el reaprinzîndu-şĭ luleaua, ideia generală mi se pare destul de lămurită. Să discutăm amănuntele.

Ce să facem azĭ după amiază ca să începem?

— Voĭ încerca să fac tot ce-mĭ veĭ spune, stăpîne!

— Zi-mĭ Tarras, căcĭ acesta-ĭ numele meŭ.

Il auziam pentru întîiaş dată; suna la urechile mele tot aşa de ciudat, tot aşa de noŭ, precum mi se părea şi această viaţă în care intram.

— Tarras! repetaĭ. Şi mie cum aĭ să-mĭ spuĭ?

— Intr'adevăr, iţĭ trebuie un nume cu totul noŭ.

După ce se gîndi cît-va timp, zise:

— Să te numim Aura dacă vreĭ. Numele sună dulce la ureche şi are o însemnare frumoasă.

IX

Primiĭ paşĭ

— Acuma trebuie să te îmbracĭ, Aura, zise Tarras. Aĭ nevoie de un trusoŭ complect.

— Dar n'am parale, ziseĭ eŭ, zăpăcită de primele consecinţĭ ale intrăreĭ mele în lumea civilizată.

— Din fericire, eŭ am puţine, răspunse căutînd prin buzunare: Ah! iată!

— Atîtea lucrurĭ cîte-mĭ trebuie vor costa mult, observaĭ eŭ pe cînd îzĭ cerceta punga.

— In adevăr. Şi în cazul cînd nu-ţĭ vor ajunge baniĭ pentru toate cumpărăturile, arată o carte de vizită de ale mele şi trimete acasă tot ce veĭ fi cumpărat ca să se plătească.

Puseĭ punga jos, cu o neînţeleasă senzaţie că poate abuzam de generozitatea luĭ Tarras.

Voi să vorbească, dar îl opriĭ.

— Iată, m'am gîndit; nu prea ştiŭ dacă se cuvine saŭ nu, ca să iaŭ toţĭ baniĭ aceştia.

— Foarte bine, discută chestiunea cu D-ta însăţĭ; pe urmă primeşte saŭ refuză, după cum veĭ găsi de cuviinţă.

Imĭ puseĭ mîinele în şoldurĭ, respiraĭ lung şi-mĭ siliĭ creerul la o silinţă de cugetare neobicĭnută. Tarras fuma mereŭ, grav, tăcut prea delicat ca să se arate pe faţă cît îl înveselea încurcătura mea.

— Tarras, ziseĭ în cele din urmă, am să iaŭ baniĭ ce-mĭ daĭ, fiind-că dacă aĭ fi sărac şi eŭ aş fi bogată, aş voi să te văd luînd baniĭ pe carĭ ţĭ i-aş da eŭ.

— Bravo, mica mea prietenă! Aĭ şi înţeles sensul adînc al mareluĭ principiu Acum pleacă repede şi-ţĭ fă cumpărăturile.

Va urma)

luĭ. In apropiere se află un munte, a căruĭa coastă a fost acum treĭ anĭ nivelată, construindu-se soseaua care duce la închisoare.

Muntele, care era la o distanţă de vre-o 10 metri de la sosea, a început, de cîte-va zile, să se mişte, apropiindu-se de sosea şi ameninţînd ca s'o acopere. Parapetul de piatră, făcut anume ca să apere soseaua, a devenit deja foarte slab.

*

Acest fenomen nu este unicul la Doftana. Acum vr'o 20 de anĭ. s'a întîmplat un fenomen mult maĭ curios: Douĭ munţĭ, departe unul de altul ca de 3000 metri şi separaţĭ de cursul Doftăniţeĭ, s'aŭ alipit într'o singură noapte, întrerupînd chĭar cursul rîuleţuluĭ, făcîndu-l ast-fel să inundeze împrejurimile.

*

D. Dianu, directorul penitenciarelor, însoţit de douĭ ingineri, aŭ plecat deja la faţa loculuĭ, pentru a vedea ce măsurĭ trebuĭesc de luat pentru a ferĭ închisoarea de o catastrofă.

A se citi în pagina a patra, urmarea foiţeĭ de astă-zi PRIN CRIMA.

ECOURI

In localul judecătorieĭ de pace din culoarea de galben, s'a înfiinţat cu începere de erĭ un oficiŭ de telegraf, poştă şi telefon, care va face serviciŭ zilnic de la orele 8 dimineaţa pînă la 9 ore seara.

La Sala de Depeşi a „Adevĕruluĭ“ aŭ sosit următoarele noutăţĭ:

Paul Leroy-Beaulieu: Traité théorique et pratique d'**Economie politique**, 4 volumes et une table de matières, Leĭ 36.

Docteur Legrain: Des anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des inversions du sens génital, Leĭ 2.

Alfred Fouillée: Le mouvement idéaliste et la réaction contre la science pozitive, Leĭ 7.50.

Th. Ribot: La psychologie des sentiments, Leĭ 7.50.

Lissagaray: Histoire de la commune de 1871, Leĭ 3 50.

Le nouveau Décaméron, colecţiunea complectă, în 10 volume, ediţia de lux, în loc *de 60 leĭ, numaĭ leĭ 35.*

Guide Chaix, pour les chemins de fer de toute l'Europe.

Bibl. Lotus Bleu: „Une femme par jour“, par Jean Lorrain, Leĭ 1.

Din Bacăŭ

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ)*

De-ale prefectuluĭ Lecca

Se pare că o soartă fatală a căzut asupra acestuĭ mult încercat judeţ. Nu a apucat lumea să se dezmeticească puţin de privelistea îngrozitoarelor torturĭ ce aŭ suferit israeliţiĭ din Bacăŭ, şi zbirul, care din nenorocire este pus în capul acestuĭ judeţ, a început să comită din noŭ alte infamiĭ.

A mutat la Tulcea pe procurorul Botez, pentru simplul motiv că acesta a dat în judecată pe un sub-prefect, care în exerciţiul funcţiuneĭ sale tolerase ca un ţăran după moşia Ungureni, pentru o vină închipuită, să fie torturat într'un mod sălbatec de oamenii D-luĭ Ioan Lecca şi chiar în ograda curţeĭ sale.

De astă dată credem că nimic nu maĭ opreşte pe dezechilibratul prefect ca să-şĭ întinză muşamaua peste această odioasă faptă.

A dat afară pe directorul arestuluĭ preventiv local, punînd în locu-ĭ, pe un zbir, vechilul săŭ de la moşia Ungurenĭ.

A numit ca poliţaiŭ al oraşuluĭ Bacăŭ pe un fost moşier, care se pricepe în trebile poliţieĭ, ca şi vestitul Talianu, şi aceasta numaĭ pentru simplul motiv, că prefectul datoreşte cîte-va miĭ de trancĭ soacreĭ actualuluĭ poliţaiŭ.

Ion.

DOSARUL ZILEI

Crimă ?— Pe malul Prutuluĭ, spre frontiera Rusieĭ, s'a găsit, în dreptul teritoriuluĭ judeţuluĭ Fălciŭ, cadavrul uneĭ fete în vîrstă de vre-o opt-spre-zece anĭ.

Se crede că nenorocita a fost asasinată, de oare-ce s'aŭ constatat urmele maĭ multor loviturĭ de cuţit.

S'aŭ început cercetările.

Incendiŭ. —Pe moşia Mărculeştĭ, din judeţul Ialomiţa, a luat foc zilele trecute o ţarină de grîŭ, arzînd şeapte hectare, parte secerat şi făcut clăĭ, ĭar parte nesecerat.

Se presupune că focul a luat naştere de la o vatră de pe cîmp unde muncitoriĭ făcuseră mîncare în ziua precedentă.

Furtul din pasagiŭ.— Un furt îndrăzneţ a fost săvîrşit azĭ dimineaţă în pasagiul Vilacros, în prejudiciul D-neĭ Georgescu, soţia tutungiuluĭ cu acelaş nume.

Pe cînd se afla la o masă a restaurantuluĭ, care e situat la o mică distanţă de tutungerie, D-na Georgescu primi de la D. Prager o datorie de 500 leĭ, în hîrtie de bancă. Pentru moment D-na puse hîrtia sub o farfurie.

Peste puţin însă, părăsind masa, uĭtă să ĭa şi paralele. Tocmaĭ după cîte-va minute îşĭ aduse aminte de parale, dar cînd veni să le ĭa nu le maĭ găsi.

Imediat a anunţat poliţia. Bănuĭala de o camdată cade asupra unuĭ chelner din acel restaurant.

Hoţ îndrăzneţ.—Costică Dumitrescu, întorcîndu-se pe furiş într'o cameră a D-luĭ Emanoil, din fundătura spitaluluĭ No: 109, şi pe cînd vroĭa să fure nişte lucrurĭ din casă, a fost surprins de un domn Haralàmbie Vanghelie.

Hoţul, văzîndu-se strîmtorat, pentru a scăpa, se năpusteşte asupra acestuĭa, dîndu-ĭ două loviturĭ de cuţit.

Victima a fost trasportată într'o stare destul de gravă la spital, ĭar criminalul a fost arestat.

Un monstru.—Un sergent din compania III-a sanitară, din Galaţĭ, a fost arestat alaltăerĭ noapte, fiind denunţat de un subaltern al săŭ, contra căruĭa săvîrşise actul bestial de pederastie.

Hoţia din Galaţĭ.— Poliţia din Galaţĭ continuă să urmărească restul bandeĭ, care a fost surprinsă pe cînd vroĭa să facă o călcare la casa comerciantuluĭ Goldberg din acel oraş.

Ceĭ treĭ tîlharĭ prinşĭ aŭ mărturisit că intenţia lor a fost ca să stea o noapte în podul caseĭ şi tocmaĭ a doua noapte să se scoboare în odaĭa de culcare, să asasineze pe Goldberg şi să-l jefuĭască de banĭ, pe carĭ ştiaŭ că-ĭ ţine într'o ladă de fier.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 9 Iulie, 1896

Grîŭ	cant. 2100	greut.	59½	preţ.	7.25
Cinquant	„ 8 v.	„	% k.	„	7.60
Porumb	„ 6850	„	58¼-60¾	„	5.-5.40
Orz	„ 800	„	% k.	„	6.20
Secară	„ 900	„	56	„	5.40

Cereale sosite:

Pe apă: Porumb 11500.
Pe uscat: Porumb 21500.

Marmorosch Blank & Comp.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:
O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.
In străinătate:
O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Scandalul din Fălticenĭ

Discordia din partidul colectivist e generală.

In Bucureştĭ, Galaţĭ, Iaşĭ, Huşĭ, Craĭova se văd rînd pe rînd producîndu-se aproape zilnic disensiunĭ în sînul familieĭ colectiviste.

Nicăĭerĭ însă, ca la Fălticenĭ, lucrurile nu aŭ luat proporţiunĭ atît de însemnate; douĭ deputaţĭ dintre ceĭ pe carĭ D. Carada îĭ numeşte *purĭ*, încearcă să tîrască la bara justiţieĭ pe D. Radu, unul din colegiĭ lor din parlament, pentru că ocupă în acelaş timp şi o funcţiune retribuită cu cincĭ sute de leĭ pe lună.

D. Gh. Radu e şi primar al Fălticenilor.

Inscenarea scandaluluĭ

D. Ghiţescu, fost prefect şi deputat, a arendat din moşia sa Dumbrăviţa vre-o sută de hectare de pămînt, pe malul Moldoveĭ, pentru grădinărie, către un bulgar, anume Ţenu. Acesta, ne putîndu-ĭ plăti chiria, a rugat pe D. Ghiţescu să stăruĭe pe lîngă D. Radu ca să-ĭ dea o prăvălie în hala din Fălticenĭ, pentru a-şĭ desface productele şi a putea plăti arenda.

Intervenţia D-luĭ Ghiţescu

D. Radu, în baza regulamentuluĭ haleĭ, opreşte pe Ţenu să intro lucă productele sale în magazia de băcănie ce o sub-închiriase de la un ovreĭ Bring. D. Ghiţescu explică cazul D-luĭ Radu, dar acesta, după treĭ intervenţiunĭ din partea D-luĭ Ghiţescu, perzistă cu regulamentul în mînă în hotărîrea ce a luat.

Ticluire colectivistă

D. Ghiţescu face pe Ţenu şi pe Bring să reclame procuroruluĭ, Al. Răşcanu, un tînăr magistrat, amic şi rudă cu D. Ghiţescu şi cu D. Nicorescu, prefectul de Bîrlad, pe care îl şi conving să chĭeme pe D. primar la parchet.

Tînărul Răşcanu nu stă un singur moment la gîndurĭ, şi citează, prin poliţie, pe primar ca să se prezinte a doua zi la parchet.

Primarul la parchet

D. Radu, omul de încredere al D-luĭ Sturdza, protejatul D-lor Poni şi Stoĭcescu, se prezintă a doua zi la ora 2 p. m. în cabinetul procuroruluĭ, pe care îl întreabă maĭ întîĭ dacă ştie cu cine are a face, şi după ce tratează pe procuror ca pe cel de pe urmă aprod al tribunaluluĭ, ĭese din cabinetul procuroruluĭ fără a voi să dea acestuĭa alte lămurirĭ.

Sosirea celor douĭ deputaţĭ

Nu trec însă zece minute şi soseşte D. Ghiţescu, care luînd cunoştinţă de cele petrecute, redactează un rechiztioriŭ bazat pe petiţiunile luĭ Ţenu şi Bring, prin care procurorul înaintează afacerea judecătoruluĭ de instrucţie, cerînd a se cita de urgenţă D. Radu, spre a se face instrucţiunea pentru *delictul de abuz de încredere.*

Dar D. Radu, prudent, ĭa trenul de cincĭ ore, vine la Bucureştĭ, unde se afla de vre-o cîte-va zile şi D. Gh. Softa, prefectul de Suceava.

D. Radu la Bucureştĭ

Ajuns în Capitală, D. Radu se duce direct la D. Stoĭcescu, care ordonă telegrafic procuroruluĭ a nu da nicĭ un curs cererilor luĭ Bring şi Ţenu, ĭar judecătoruluĭ de instrucţie să nu citeze pe D. Radu de cît a doua zi după sosirea sa în Fălticenĭ.

Văzînd apoĭ pe D. Cantacuzino, acesta îl întrebă ce caută la D-sa care e ministru de finance. Pe lîngă D. Stolojan însă, avu mare succes, căcĭ acesta îĭ promite că va cere destituirea procuroruluĭ.

La consiliul de miniştrĭ

In consiliul de miniştrĭ, care a avut loc Marţĭ seara, s'a decis destituirea D-luĭ Al. Răşcanu şi chĭemarea D-luĭ Ghiţescu în Capitală, pentru a fi mustrat de D. Stolojan, de oare-ce se ştie în consiliul de miniştri că D-sa are o influenţă cu totul deosibită asupra D-luĭ Ghiţescu.

Astă-zĭ, D. Stoĭcescu a transmis ministruluĭ de interne, raportul în privinţa potlogăriilor săvîrşite la primăria din Galaţĭ.

D. procuror general Bastachi a înapoiat primărieĭ din Galaţĭ toate dosarele confiscate pentru ca D. Luca Ionescu să se poată călăuzi în ancheta administrativă pe care o va face la acea primărie.

Se zice însă că numaĭ dosarul privitor la concesiunea tramvaiuluĭ nu a fost înapoiat, de oare-ce maĭ are necesitate de el şi, pe cît se crede, acĭ staŭ principalele acte compromiţătoare pentru Malaxa.

Sîntem informaţĭ că nicĭ congresul *limbelor romanice* nicĭ acela al *orientaliştilor* nu se vor maĭ ţine în Bucureştĭ, după cum era hotărît.

De asemene şi congresul antropologic, care era să se ţină la toamnă în Bucureştĭ, se va ţine la Geneva.

Pamfletaruluĭ de la „Gazeta“

Un nenorocit de la Gazeta poliţienească, la adăpostul anonimuluĭ orĭ-căruĭ laş, îmĭ face dezonoarea să se ocupe de mine.

Nemernicul mă gratifică cu tot felul de epitete, ca derbedeŭ, parvenit etc., extrase din dicţionarul perfectuluĭ agent poliţist.

Nu cunosc, fireşte, şi nicĭ nu voĭ să cunosc pe toţĭ agenţiĭ de poliţie din redacţia Gazeteĭ, *dar chĭar dacă aş şti cine e nenorocitul care înţelege a-şĭ face în chipul acesta meseria pentru care e plătit, încă aş pregeta să-mĭ murdăresc palmele pe o brajiĭ luĭ.*

Vespasian I. Pella

Adevĕrul în privinţa graţiereĭ Olgeĭ Laţescu şi a luĭ Şabechi este următorul:

D. Stoĭcescu a înaintat un raport de graţiare numaĭ pentru Olga Laţescu. Regele însă, fără a maĭ ceti raportul s'a declarat în contra graţiereĭ, refuzînd să iscălească decretul. Cît priveşte pentru Şabechi, nu s'a făcut încă nicĭ un raport de graţiere.

Erĭ dimineaţă, Harman Sch apira, unul din condamnaţiĭ în afacerea Breningiteĭ, terminîndu-şĭ osînda, a fost pus în libertate.

Erĭ, la seria a II-a a bacalaureatuluĭ, a reuşit cu un succes deosebit D. C. Demetrian din Ploeştĭ, care a fost felicitat de întregul juriu examinator.

D. M. Boĭeru, preşedintele societăţeĭ chelnerilor din Capitală, ne comunică cum că, în urma măsureĭ luate de poliţie ca chelneriĭ să fie prenumăraţĭ pe viitor în categoria servitorilor, chelneriĭ sînt hotărîţĭ a lupta pe toate căile legale pentru revocarea acesteĭ măsurĭ, însă eĭ se vor ferĭ de a provoca orĭ-ce soiŭ de grevă.

Luăm act.

Ni se vesteşte că de la ministerul de interne s'ar fi cerut relaţiunĭ autorităţilor din R.-Sărat, dacă redactorul nostru Vespasian Pella e romîn, major şi dacă a satisfăcut legea recrutăreĭ.

Orĭ-cine înţelege tendinţa acestor cercetărĭ.

D. Stolojan a încunoştiinţat alaltăerĭ pe D. Sturdza la Gatstein despre vizita pe care ceĭ treĭ preoţĭ transilvănenĭ aŭ făcut-o zilele trecute locotenenţeĭ mitropolitane.

Primul ministru a fost asigurat că s'aŭ luat toate măsurile pentru ca aceştĭ preoţĭ să lucreze pentru a determina în clerul romîn de dincolo un curent defavorabil fostuluĭ mitropolit Ghenadie.

D. Bastaki, procuror general, obţinînd un congediŭ de o lună, a plecat la Govora, unde va sta maĭ tot timpul congediuluĭ.

D'ALE ARMATEI

Avansările la gradul de general carĭ era să se facă acum, după inspecţiile militare, aŭ fost amînate pînă la toamnă, după terminarea manevrelor parţiale.

EXTERNE

Ziarele germane află că împăratul va proclama regat zilele acestea ducatul de Baden, incorporînd Alsacieĭ-Lorena la acest regat de Baden.

Această ştire a provocat o mare iritaţiune în Franţa.

ECOURI

Societatea femeilor sărace „Salvatorul“, din Bucureştĭ, va da Duminecă 14 Iulie corent, a doua serbare cîmpenească, pentru sporirea fonduluĭ săŭ, în grădina Şiştat, lîngă Oppler.

Duminecă 14 Iulie, va avea loc în grădina Băĭcoianu, serbarea Societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ.

Serbarea promite a fi una din cele maĭ frumoase.

Beneficiul eĭ va fi destinat pentru şcoala de adulţĭ şi pentru propaganda

Repaosuluĭ de Duminecă

Marţĭ, 16 Iulie 1896, simpaticul şi talentatul nostru artist *N. Hagiescu*, va da, în Grădina *Raşca*, o frumoasă reprezintaţiune.

Se va reprezinta **O noapte furtunoasă saŭ No. 9**, admirabila comedie în 4 acte a luĭ Caragiale.

Talentul artistuluĭ Hagiescu ne scuteşte de a maĭ recomanda publiculuĭ să aziste în cît de mare număr la această reprezintaţie.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 11 Iulie. — La căsătoria principeseĭ Maud care s'a celebrat în capela palatuluĭ din Buckingham, de către archiepiscopul de Canterbury, azistaŭ: regina Victoria, prinţul şi principesa de Galles, prinţiĭ Christian şi Harald aĭ Danemarcĭ, prinţul şi principesa moştenitorĭ aĭ Grecieĭ, prinţul Nicolae al Grecieĭ, lordul Salisbury, D. Gladstone, ambasadoriĭ Germanieĭ şi Danemarcĭ.

LONDRA, 11 Iulie.—Camera Comunelor a primit cu 99 voturĭ contra 86, o moţiune schimbînd un articol al noueĭ legĭ asupra pămînturilor în Irlanda (Strigăte ironice: demisionaţĭ).

D. Balfour declară că guvernul retrage articolul, rezervîndu-şĭ să-l prezinte maĭ tîrziŭ.

ROMA, 11 Iulie.— Camera deputaţilor a adoptat înţelegerea comercială cu Bulgaria.

SPECTACOLE

Duminică, 14 Iulie, va avea loc în grădina *Noul Trocadero* (Puţu cu apă rece), o serbare cîmpenească dată pentru ajutorarea uneĭ familiĭ sărace şi a unuĭ student lipsit de mijloace. Intrarea în grădină 50 de banĭ. Inceputul la ora 2 p. m.

GRADINA TEATRULUI LIEBLICH (Jignitza).—Trupa izraelită de operetă de sub direcţiunea D-lor C. Javelier şi Ch. Treitler. — Astă-zĭ, Joĭ, 11 Iulie 1896, primul debut al celebruluĭ artist tragedian *Mr. S. Feinman*, membru de onoare al societăţeĭ dramatice ENGLEZE din AMERICA, se va juca renumita piesa **Parodia la Regele Lear.**

BIBLIOGRAFIE

La Revue socialiste, numărul de la 15 Iulie 1896, conţine între altele: *Le socialisme séparé de l'anarchisme*, de Georges Renard; *Essai de propagande socialiste dans les Campagnes*, de dr. Delon; *Sergius Stepniak*, de Pierre Boz; *Revue de la presse étrangère; Revue des Revues; Chronique théâtrale; Revue des livres, etc.*

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

93

PRIN CRIMA

PARTEA A DOUA

NEBUNUL

XI

Inimi de aur

Nimeni nu-și va închipui că am plecat cu un tren mixt, atunci cînd peste două ore aș fi putut pleca cu expresul, și cu acest chip voi fi mai sigur.

— Ai dreptate, zise Fontenay, aceasta-i mai sigur. Dar aceasta nu mă împiedică de a realiza planul pe care ți-l voi indica în dată....

Acum culcă-te; sînt un-spre-zece ore; vei dormi puțin; mîine ne vom scula mai de vreme, pentru a putea apuca trenul.

Mihai hezită.

A părăsi Parisul așa de odată, după ce suferise atîtea..... Era peste puterile sale.

— Bunul meu Fontenay, iartă-mă, nu inzista... Există o ființă, pe care doresc s'o revăd înainte de a pleca!

Nu mă expun nici unui pericol ducîndu-mă la dînsa. Dar nu pot să plec fără a o vedea pe dînsa...

— Ești stăpîn, D-le baron, și, hotărît, Fontenay se îndreptă de astă dată spre poartă.

Mihai îl urmă.

— Am să-ți mai cer un lucru, îi zise acesta.

— Ce?

— Fiul d-tale e sus, nu-i așa?

— Da.

— Vreau să-l îmbrățișez înainte de a pleca!... îmi dai voie?

— Vino, zise Elena, vino, căci ești bunătatea însăși și fără îndoială vei aduce copilului noroc.

Se urcară pe scară.

In micul său pat alb, alături de acel al mamei, Maurice dormia cum se doarme de obicei la această vîrstă.

Era de o frumusețe rară. Puterea și sănătatea erau zugrăvite pe fața lui.

— Ce frumos e, zise Mihai.

Il sărută încet pentru a nu-l deștepta și zise:

— Dacă vre-o dată mă voi întoarce învingător, după cum sper, trebuie să te fac fericit, îngerașule!...

Intr'un plic Fontenay îi remise cinci-spre-zece bilete de bancă de cîte o mie de franci și cinci sute de franci în monetă măruntă, pentru a-și putea plăti biletul la gară. Mihai luă biletul cu ușurință, fără a mai fi nevoit să schimbe o mie de lei, ceea ce ar fi atras atențiunea asupra lui.

Soții îl întovărășiră apoi pînă la poartă.

Lăsaseră lampa în salon, și în grădiniță era cam întuneric.

Atunci Mihai îi cuprinse pe amîndoi în brațele și atingîndu-i la o laltă le zise:

— Sînteți mîntuitorii mei!... împreună cu Bastien, umilul meu infirmier,... și de aceea ori ce, mi s'ar întîmpla în viitor, n'am să vă uit nici odată și veți rămînea vecinic frații mei.

Ii mai strînse odată, și plecă repetînd:

— Vă mulțămesc!... Vă mulțămesc!....

Și plîngînd de emoțiune, adaogă:

— Așa inimi, cît de mult te mîngîie.., cum alină durerile!...

XII

Fericire supremă

Strada Vignes e foarte aproape de strada Assomption, și Mihai sosi după cîte-va minute în fața Casei de Familie.

Planul său era foarte simplu.

Vrea să ceară o cameră întocmai ca ori-care călător. Odată în casă, el spera că va putea vedea pe Doamna de Terrenoire între patru ochi.

După ce se va explica cu dînsa, va întreba de Sabina.

Dar, înainte de a intra pe poartă, avu ideia să se ducă pînă la pavilion.

Soarta e așa de ciudată!

Nu s'ar fi putut întîmpla ca Sabina și cu mumă-sa să întîrzie în salon convorbind despre Mihai?

La această epocă, strada Vignes era încă nelocuită în parte.

Se apropie de pavilion și văzu că ferestrele nu sînt închise.

Dumnezeule! Sabina era acolo!... și probabil că-l plîngea pe dînsul, căci un suspin ajunse pînă la urechile sale.

Ușa era întredeschisă și împingînd-o puțin, Mihai fu martorul celui mai mișcător spectacol.

Sabina, îmbrăcată în negru, stătea pe canapea... Atît era de zdrobită de durere, în cît n'auzi zgomotul făcut de Mihai.

Nebun de bucurie, abia putu murmura aceste cuvinte:

— Sabina, adorata mea!

Sări în sus ca și cînd ar fi fost atinsă de o scînteie electrică și fără preget, fără teamă, fără buimăceală, se repezi în brațele lui Mihai, repetînd:

— Tu! tu!.., Mihai scumpul meu!... Dumnezeul meu...

Se țineau în brațe și în fericirea lor uitaseră totul: despărțirea crudă și durata ei, nenorocirile cari trecuseră peste dînșii și grozava durere ce-i lovise... Nu-și vorbiau nimic, nu se întrebau nimic și nu exclamau de cît cuvinte ca acestea.

— In sfîrșit, ai revenit...

— Te regăsesc...

— A muri fără a mă fi văzut, nu era posibil, n'o credeam!...

— Și mă iubești încă, nu-i așa?

— Ah! atît! atît!

Și se ține de grumazul lui, într'o nesfîrșită trebuință de dragoste... Și îl acopere de sărutări.

Mihai avea o putere de viață puțin obicinuită. Dar nu se strînsese oare ia un loc ce-i omenesc pentru a-l sdruncina?

Maică-sa moartă... Genevieva dispărută... starea sa civilă pierdută... numele și situația sa zdruncinate! .. Și în perspectivă, celula de nebuni, chiar moartea, dacă nu știa că dejoace planurile inimicilor săi.

Acum, îmbătat de atîta iubire, Mihai uită totul!...

Cînd se redeșteptă, Sabina era încă lîngă dînsul, surîzînd încă și repetînd mereu:

— A ta, dragul meu, a ta pentru tot-d'-a-una..

— De sigur, respundea Mihai, pentru tot-d'a-una, da!

Apoi ea voia să știe tot ce i s'a întîmplat, ce a suferit, cum a dispărut.

Ii povesti totul fără a-i ascunde nimic.

Și după ce primele friguri ale dragostei trecură, ea plîngea alături de dînsul.

Edita era moartă!

Această Edith, pe care ea o numise deja mama ei, și pe care Sabina o iubia atît!

Și cum spusele lui Louis Berthier erau de acord cu cele ce scrisese Genevieva, d-șoara de Terenoire nu se îndoia de loc în privința sfîrșitului baronesei...

Da! Această nebunie de care-i vorbia sărmana Zizetta.

Se sfîrșise cu moartea Editheil...

— O! iubitul meu! zise către Mihai, dragostea mea va putea ea oare să cicatrizeze vr'o dată toate rănile acestea!...

Și rosti vorbe atît de dulci, atît de adevarate, de o delicateţe atît de aleasă, că încă odată Mihai, lovit drept în inimă, credea că aude vocea mamei sale și fu uimit de această asemănare de gesturi, de reflecții și de gîndiri ce existau între aceea pe care o plîngea și femeia adorată.

(Va urma).

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziarului „Adevĕrul“ Pasagiul Băncei Naționale